

„Gazeta Lwowska“
z podatkami urzędowymi
wychodzi codziennie o 3-ej
godzinie po południu, z wy-
jątkiem świąt urzędowych i
niedzieli. Co sobota wycho-
dzi „Dodatek Tygodniowy“.
Prenumerata wynosi
z przesyłką pocztową na rok
cały 16 złr., na kwartał
4 złr., na miesiąc 1 złr.
35 c. Miejscowa na rok 12 złr.,
na kwartał 3 złr., na miesiąc
1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i arty-
kuly nadesłane od jednego
wiersza: pierwszy raz 6 c.,
drugi i trzeci po 5 c. Na-
leżyłość stepowa od każdej
inseraty 30 cent.
Przesyłki (franco) od-
biera Administracja Gazety
Lwowskiej. Numer poje-
dyńczy w Expedycji Gazety
(Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.
Reklamacje wolne
od opłaty pocztowej.

Prenumerata na „Dodatek tygodniowy“ osobno wynosi rocznie: w miejscu 4 złr., z przesyłką pocztową 5 złr. w. a.

Nr. 38.

Sroda 17. Lutego 1869.

Rok wydania 59.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Paryż, 16. lutego. Dzienniki ganią surowo zachowanie się Belgii w kwestyi kolei żelaznej.

Londyn, 16. lutego. Parlament dziś został otwarty. Mowa tronowa oświadcza, że stosunki Anglii z zagranicą ciągle są najprzejrzystsze, sądzi że mocarstwa równie przejęte są życzeniem utrzymania pokoju jak królowa, wyraża radość, iż się powiodło zapobiedz przerwaniu spokoju na Wschodzie, spodziewa się rychłego załatwienia sporu z Ameryką i rychłego uspokojenia zaburzeń w Nowej Zelandyi. Dalsza treść mowy tronowej odnosi się do stosunków wewnętrznych.

(Telegramy „Czasu“.)

Wiedeń, 16. lutego. Na dzisiejszem posiedzeniu Izby niższej Rady państwa, po zgodnem oświadczeniu rządu, rezolucya Sejmu galicyjskiego przekazana została wydziałowi konstytucyjnemu do zdania o niej sprawy.

Wiedeń, 16. lutego. Dzisiejsza „Presse“ donosi, że minister Deljanis rozesał onegdaj okólną depezę do reprezentantów Partii za granicą z wyjaśnieniem co do przyjęcia deklaracyi i broniąc stanowiska rządu tudzież polityki rządowej.

Część urzędowa.

Na przedstawienie komitetu szkolnego w Sołkowie nadała Rada szkolna krajowa posadę rzeczywistego nauczyciela przy szkole trywialnej w Sołkowie zastępcy tej posady p. Piotrowi Berezie.

Z Rady szkolnej krajowej.

Lwów dnia 6. lutego 1869.

W ogłoszonych przez Radę szkolną krajową konkursach na posadę nauczycieli przy szkołach ludowych z dnia 31. grudnia 1868 l. 2. z r. 1869 zaszła pod pozycyą 11. pomyłka: nauczyciel bowiem w Dołhomoskiskach w powiecie grodeckim nie pobiera 297 złr., ale 197 złr 70 c. Co się niniejszem prostuje.

Z Rady szkolnej krajowej.

Lwów dnia 11. lutego 1869.

Gmina Szolomyja w powiecie Bobreckim położona, postanowiła zaprowadzić u siebie uregulowaną naukę szkolną i tym celem, aktom erekcyjnym należycie wystawionym zobowiązała się:

1. Wystawić odpowiedni budynek szkolny, zaopatrzyć go w niezbędne rekwizyta szkolne i takowe wraz z mieszkaniem dla nauczyciela zawsze w dobrym stanie utrzymać.

2. Dodać do szkoły pół morga gruntu ornego i wypłacać każdemu nauczycielowi 140 złr. w ratach kwartalnych z góry, oraz dodawać mu 6 korey zboża twardego.

3. Dostarczać na opał dla szkoły i nauczyciela rocznie 6 sagów drzewa twardego przez lat pięć.

4. Wypłacać na mniejsze potrzeby szkolne rocznie 10 złr. zaś na utrzymanie stóza szkolnego 12 złr. rocznie.

Prawo prezentowania nauczyciela gmina sobie spólnie z proboszczem miejscowym zastrzegła. Do polepszenia powyższej dotacyi przyczynili się nadto pan Tadeusz Madejski datkiem rocznym 24 złr. a. w. na czas trwania swej dzierzawy, zaś ksiądz Bukajemski na czas trwania swego duszpasterstwa datkiem rocznym 5 złr. i jednego korea żyta.

Okazaną temi ofiarami gorliwość w krzewieniu oświaty ludowej podaje się niniejszem z wyrazem zasłużonego uznania do publicznej wiadomości z tem oznajmieniem, iż rzeczona szkoła jako trywialna do wystawiania świadectw publicznych upoważniona, uznana została.

Z Rady szkolnej krajowej.

We Lwowie dnia 11. lutego 1869.

Jego c. i kr. Apost. Mość najwyższem postanowieniem z d. 12. b. m. raczył najmiłościwiej mianować Antoniego Dziamskiego radcę wyższego sądu krajowego lwowskiego, wiceprezesem tamtejszego sądu krajowego.

Jego Exc. minister spraw wewnętrznych mianował adjunktów budownictwa Józefa Lubicz Wojciechowskiego i Klemensa Fischera inżynierami w ministerstwie spraw wewnętrznych.

Część nicurzędowa.

Wyciąg z protokołów posiedzeń Wydziału krajowego

z 10., 13., 16. i 19. stycznia 1869.

Wydział krajowy przyjmuje do wiadomości podziękowanie Dyrekcji Towarzystwa kredytowego złożone Wydziałowi krajowemu za sprawowanie czynności komisji nadzorczej Towarzystwa kredytowego i zarządza oddanie aktów nowo ukonstytuowanej Radzie nadzorczej.

W wykonaniu uchwały Wysokiego Sejmu z 6. października 1868 postanawia Wydział krajowy zwołanie komisji dla sprawy organizacji zakładów technicznych w kraju na dzień 20. stycznia 1869, i powołuje do składu tej komisji pp. Józefa Majera, Pawła Brzezińskiego, Felixa Pokutyńskiego, Władysława Rozwadowskiego, Alexandra Reisingera, Felixa Strzeleckiego, Stanisława Chlebowskiego i Henryka Wachtla.

W sprawie urządzenia fundacyi ś. p. Antoniego Dydyńskiego na dobrach Godowa „dla 4ch ubogich młodzieńców“ oświadcza się Wydział krajowy w piśmie do c. k. Namiestnictwa:

1. za przeistoczeniem tej fundacyi na ręczne stypendya dla 12tu uczącej się młodzieży o rocznych 300, 200 i 150 złr. w. a.;

2. za przyjęciem za podstawę do urządzenia fundacyi ułożonych przez kuratora p. Ignacego Skrzyńskiego statutów, wszakże ze zmianami podług następujących uwag.

- Podania o stypendyum mają być wnoszone bezpośrednio do Wydziału krajowego a nie za pośrednictwem kuratora;
- kuratorowi nie ma służyć prawo propozycyi;
- kwity na stypendya mają być koramizowane wedle zasad ogólnych przez Dyrektora szkoły, a nie przez referenta w Wydziale krajowym;
- proponowane postanowienie projektu do statutów o posuwaniu uczniów na wyższe stypendya ma być pominięte;
- Wydziałowi krajowemu ma służyć prawo, pobieranie stypendyów przedłużyć po ukończonych naukach w kraju dla kształcenia się zagranicą z dodatkiem do zwykłego stypendyum, oznaczonym wedle sił fundacyi i potrzeby, a to najwięcej na dwa lata;
- jako stypendyum mszalne za duszę ś. p. fundatora ma być wyznaczona kwota 100 złr. zamiast proponowanych 25 złr.

Co do administracyi majątku służyć ma Wydziałowi krajowemu wyłączne prawo przeprowadzenia operacyi efektywnymi pieniężnymi, które w kasie krajowej złożone być winne. — Posada osobnego administratora dóbr ma odpaść, zaś administracyą dóbr zajmować się winien kurator za rocznem wynagrodzeniem 600 złr. — Kurator składać ma przyrzeczenie w ręce Marszałka lub tegoż zastępcy w Wydziale krajowym — Preliminarze roczne nie mają być przedkładane c. k. Rządowi, lecz jako należące do zwyczajnych czynności administracyjnych, winne być w Wydziale krajowym układane. — Fundusz zapasowy o 2000 złr. winien być jaknajprędzej utworzony z interkalaryów i przewyżek w dochodach po opłaceniu stypendyów, kosztów administracyjnych i t. p.

Wydział krajowy przyjmując do wiadomości warunki licytacyjne dla wydzierzawienia dóbr Godowa należących do fundacyi Dydyńskiego, wyraża życzenie, aby kontrakt dzierzawy do zatwierdzenia był mu przesłany.

Wydział krajowy zawiadamia Sokalski Wydział powiatowy o zezwoleniu c. k. Ministerium obrony krajowej i policyi na utworzenie posterunku żandarmeryi w Krystynopolu.

Wydział krajowy zawiadamia Kolbuszowski Wydział powiatowy o treści pisma Prezydium Namiestnictwa z 5. grudnia 1868 l. 6202, wedle którego c. k. Żandarmerya nie jest obowiązana do udzielania asystencyi na bezpośrednie wezwanie naczelnika gminy, który w razie, gdy miejscowe środki policyjne okazują się niedostateczne, udać się winien do c. k. władzy politycznej o udzielenie asystencyi.

Do komisji zebrać się mającej w c. k. Namiestnictwie dla zbadania przesłanego z c. k. Ministerium projektu do ustawy o urządzeniu c. k. Żandarmeryi, deleguje Wydział krajowy członka p. Maurycego Krańskiego, udzielając mu informację:

Przy zachowaniu wojskowej organizacyi żandarmeryi, powinna też instytucya w ostatniej instancyi podlegać c. k. Ministerium obrony krajowej i policyi.

Władza Namiestnika nad żandarmeryą ma być rozszerzoną, a w szczególności służyć ma Namiestnikowi wyłączenie prawo translokacyi żandarmów w kraju i wszelkie rozkazy ministeryalne udzielane być winne żandarmeryi za pośrednictwem Namiestnika.

Należy starać się o bliższe określenie stosunku żandarmeryi do władz autonomicznych, a żandarmerya winna dawać pomoc potrzebną nie tylko na żądanie władz rządowych, lecz także na wezwanie władz autonomicznych, a mianowicie, na wezwanie zwierzchności gminnych i przeznaczonych obszarów dworskich we wszystkich czynnościach własnego i poruczonego zakresu działania.

Jako odpowiedni przyjęciu do żandarmeryi uznany ma być wiek 26 lat życia.

Oficerowie żandarmeryi powinni być biegli w języku i piśmie polskiem.

Żandarmi mogą znosić zażalenia na urzędników do przełożonych wojskowych jedynie tylko z powodów służbowych.

Wydział krajowy znosi uchwałę Brzozowskiego Wydziału powiatowego, nakazującą obszarowi dworskiemu w Jabłonicy Ruskiej naprawienie drogi od gościńca Sanocko-Dynowskiego do Jabłonicy Ruskiej granicą między włościami Kamienna i Jabłonica prowadzącej, i poleca w moc §. 25. Ust. drog. złożenie komisji z mężów zaufania z powiatów Brzozowskiego i Bireckiego, w celu zbadania tej sprawy.

Wydział krajowy nie uwzględnia rekursu gminy Baranowa przeciw uchwale Wydziału powiatowego w Tarnobrzegu, którą gminę wezwano do zapłacenia kosztów 282 złr. za wybudowanie mostu na rzece Krzemienicy.

Wydział krajowy uchwała w skutek inicjatywy c. k. Namiestnictwa umieścić na przyszłość w warunkach licytacyjnych względem wydzierzawienia myt na drogach krajowych „uwolnienie od opłaty myta dla fur jadących po księdza do chorego, tudzież dla fur wiozących księży dla odprawiania służby „Bożej w kościołach filialnych“, zarazem wzywa Wydziały powiatowe do zaprowadzenia takiego uwolnienia od opłaty myt na drogach powiatowych, i wyraża życzenie podobnego zarządzenia co do myt na drogach eraryalnych.

Wydział krajowy zatwierdza rezultat licytacji względem wydzierzawienia myta na stacyi Pohary, drogi krajowej Tyśmienica-Kołomyjskiej.

Wydział krajowy wyraża Ropczyckiemu Wydziałowi powiatowemu swe uznanie za utworzenie powiatowej kasy pożyczkowej z wezwaniem o uzyskanie zatwierdzenia statutów.

Wydział krajowy zatwierdza uchwałę Żydaczowskiego Wydziału powiatowego, wydaną w sprawie użytkowania pastwiska w Żydaczowie przez uboższych mieszkańców gminy.

Wydział powiatowy krajowy poleca Wydziałowi powiatowemu w Gródku, aby się udał przez c. k. starostwo powiatowe do c. k. Namiestnictwa o zarządzenie w myśl §. 109, tymczasowego zastępstwa

zwierchności gminnych w gminach, które dotychczas ukonstytuować się nie chciały.

Wydział krajowy nie uwzględnił rekursu p. Adelajdy Skarżyńskiej przeciw uchwale krakowskiej Rady miejskiej, która żądała wynagrodzenia za kwatery wojsk austriackich i rosyjskich od r. 1864 odmówione zostało.

Wydział krajowy przyzwala na wykreślenie kwoty 40 złr., wykazanej w c. k. urzędzie podatkowym w Żółkwi z tytułu grzywien za przestępstwa lasowe na rzecz funduszu kultury krajowej z powodu, iż kary pieniężne zamienione zostały na kary aresztu, przyczem Wydział krajowy uchwala poczynić stosowne kroki, aby kary pieniężne w podobnych wypadkach tylko w razie zupełnej niemożności ściągnięcia grzywien zamienione były na karę aresztu.

Sprawozdania Wydziałów powiatowych o wyniku zeszłorocznych żniw, przesłał Wydział krajowy c. k. ministerstwu rolnictwa.

Wydział krajowy zarządza likwidację wydatków na utrzymanie teatru niemieckiego w czasie administracji fundacyi hr. Skarbka przez c. k. rząd i uchwala ewentualne rozpoczęcie sporu na drodze sądowej.

W sprawie zapisu 15.000 rub. sr. przez s. p. Józefa Jakunowskiego poddanego rosyjskiego na utworzenie katedry historii przy zakładzie narodowym imienia Ossolińskich, postanowił Wydział krajowy udać się do c. k. ministerium spraw zewnętrznych o wyjednanie restytucji testamentu.

Wydział krajowy przyjmuje do wiadomości rozporządzenie c. k. ministerium spraw wewnętrznych z 23. czerwca 1868 l. 1339, wedle którego koszt przydziału szupaśników, poniesione przez gminę wydającą zwracać winna gmina, do której szupaśnik przynależy.

Lwów, dnia 13. lutego 1869.

„N. Frbltt.“ donosi, że na przyszłej radzie ministrów pod prezydencją cesarza ma być głównym przedmiotem dyskusji ta kwestya, czy izba deputowanych rady państwa ma być pomnożoną o połowę członków swoich, czy też liczba ich ma być podwojona. Oba wnioski zasadzają się na stosunkowo równym pomnożeniu liczby deputowanych wszystkich grup sejmowych i błędem jest mniemanie, że wniosek na podwojenie ma stosunkowo oddać więcej miejsc deputowanym z wielkich posiadłości. „Fr. Bl.“ upewnia przeciwnie, że podług tego wniosku liczba deputowanych tak z wielkich posiadłości jak i z innych grup sejmowych będzie podwojona.

Izba wyższa sejmu pruskiego uchwaliła d. 13. b. m. za przykładem Izby niższej konfiskatę dóbr króla hanowerskiego i elektora heskiego. Rozprawy były bardzo małe, a zasługuje tylko na wzmiankę mowa hr. Bismarka. Rittberg chciał przenieść kwestyę na inne pole, wykazując, że prawa agnatów muszą być szanowane i że niedobór budżetowy nie wymaga jeszcze zaboru majątków książąt wydziedziczonych. Hr. Bismark zaprotestował przeciw łączeniu tej sprawy z budżetem, tudzież zapewniał o szanowaniu praw agnatów, gdyż konfiskata ma na celu jedynie odjęcie prawa użytkowania majątku przez teraźniejszych posiadaczy.

Hr. Münster utrzymywał, że umowa z panującymi wydziedziczonymi o przyznanie im wynagrodzenia, jak i naruszenie jej przez jedną ze stron należy do drogi prawa, na co hr. Bismark odparł, że był to traktat a nie umowa prywatna; nie dowiódł wszakże, iż traktatem jest umowa z monarchą już niepanującym. Król Jerzy zerwał zawieszenie broni, mówi Bismark, jak gdyby zerwanie zawieszenia broni między stronami wojującymi było zbrodnią. Dalej zaś powiada, że ani Francya ani Hiszpania nie dostarczyłyby Burbonom środków pieniężnych dla ułatwienia im konspiracyi.

Wszystko to znane już argumenta. Nowem jest zaś co powiedział hr. Bismark ze względu na sprawę elektora Wilhelma. Elektor wydając manifest do panujących, zerwał umowę. (Wiadomo, że Prusy trzymały elektora w zamknięciu, póki umowy nie podpisze). Był to zatem zamach naruszenia pokoju, a teraz używają nieprzyjaciele Prus różnych środków i kłamstw, aby obudzić przeciw nim niechęć. Minister przytacza pogłoski niepokojące ostatnich dni, których podziwia zuchwałość, jak również ławowierność tych, co je biorą za dobrą monetę. Mówią, nadmienia on, o radzie familijnej na dworze pruskim, o naradzie wojskowej o wycięciu drzew na stokach Moguncyi, dla tego, że na publicznych prze-

chadzach uprzątnięto kilka krzaków, o wezwaniu państw południowo-niemieckich przez Prusy, iżby się zbroili na wojnę, gdyż Francya i Austria już się sposobią, o nowych knowaniach w Rumunii. Wszystko to drobnostki, ale świadczą, jaki wpływ wywierają telegramy. Nadużycie telegrafu jest niezmierne i zgubne. We Francyi rozpowszechniają wieść, iż Niemcy pragną wojny, a u nas znów, że Francuzi lada dzień wtargną. Należy położyć koniec tym intrygom. Rząd pruski przekonany jest, że wszystkie europejskie ożywione są uczuciami pokojowem i należy, aby o tem powszechnie wiedzano i dawano tym zapewnieniem wiary, a jeżeli rząd ma jaki cel uboczny domagając się konfiskaty, to niewątpliwie ten, aby rozpowszechniać tych wieści pozbawie środków i odjąć im źródła, przeszkodzić, aby naród francuski nie był za pieniądze niemieckie podburzany przeciw Niemcom, i aby nie sądził, że Niemcy ulegną. Zarzucają mi, rzekł w końcu Bismark, że nie mam dość spokojności dyplomatycznej; ale kto potrafi w obec takich nieczemności zachować zimną krew, ten ma inaczej zorganizowane uczucia narodowe aniżeli ja.

Do „Allg. Ztg.“ donoszą z nad granicy Królestwa Polskiego pod dn. 11. b. m. co następuje: „Ucieczka Sosnowskiego, administratora biskupstwa lubelskiego do Galicji, wywołała tutaj oczywiście wielką sensację i postawiła znowu w właściwym świetle doniesienia pewnych dzienników, jakoby Rosya starała się w ostatnim czasie o zawiązanie przyjaźni z Rzymem stosunków. Podług tego jak Sosnowski rezydujący w Petersburgu takzwany katolicki synod we Lwowie przedstawił, jest on tylko narzędziem powołanem w ręku rosyjskiego gabinetu, który chce powołać kościół katolicki w Królestwie i Rosyi postawić na stanowisku najzupełniejszej zawisłości od rządu. Tak przyjął już ten synod cały szereg projektów rządowych, które sprzeciwiają się w sposób najbardziej rażąco wolności i niezawisłości kościoła katolickiego i nie istnieją w żadnym innym kraju okrom w Rosyi. Do tych rozporządzeń sankcyonowanych przez synod należy także zaprowadzona od czasów powstania cenzura kazań. Rozporządzenie dotąd nie zostało zniesione. Tak zdarza się często na prowincyi, że niedzielne kazanie musi być opuszczone, bo najbliższemu od kościoła poliemiastrowi niepodobna było na czas je odczytać i odesłać. Co do szczegółów ucieczki księdza Sosnowskiego dowiadujemy się, że ostatnimi czasami zostawał on pod ścisłym nadzorem tajnej policyi, która wiele mu ucieczkę utrudniała. W porozumieniu z pewnym obywatelom galicyjskim, który posiada dobra także w Lubelskiem, powiodło się księdzu Sosnowskiemu przebraniem za służącego przebyć granicę i dostać się do Lwowa. Jak się dowiadujemy miał ksiądz Sosnowski już opuścić Lwów, aby na Wiedeń udać się do Rzymu, gdzie zamierza przedłożyć Ojcu św. opis smutnego stanu kościoła katolickiego w Rosyi poparty dokumentami. Dzienniki rosyjskie donoszą, że w Petersburgu dają bale, koncerty i odczyty, z których dochód przeznaczony jest na wsparcie jęczących pod jarzmem tureckim Słowian.

Dnia 11. b. m. zebrał się w Hiszpanii na pierwsze posiedzenie pierwsi deputowani wybrani w tym kraju na zasadach ogólnego prawa głosowania. Tok tej pierwszej obrady odpowiadał najzupełniej temu zamięszaniu i tej nieporadności, jaka panuje w całym kraju. Gdy członkowie rządu weszli do sali kongresu, powstali wszyscy deputowani z miejsc swoich i tożsamo uczynili i widzowie, tylko stronnictwo republikańskie pozostało nieporuszone. Gdy się powiodło najstarszemu wiekiem ze wszystkich deputowanych uciszyć okrzyki na cześć narodu, monarchii i republiki, powstał Serrano, aby jako prezydent rządu prowizorycznego zagać posiedzenie przemową. W końcu swojej mowy, podczas kiedy grzmiały salwy działowe, wezwał Serrano zgromadzenie, żeby podniosło trzykrotny okrzyk na cześć narodu. Tymczasem widzowie przepełniające galerie, przegłoszili wszystko podnosząc okrzyki, jakie się komu podobało: „Niech żyje rząd prowizoryczny, niech żyje monarchia, niech żyje republika, niech żyje Prim i t. p.“ Prezydent z wieku starał się na próżno przywrócić porządek, aż w końcu Serrano donośnym zawołał głosem: „Niech żyje zwierchność narodu!“, poczem zakończyło się to pierwsze posiedzenie ogłuszającą wrzawą i krzykiem w największym zamięszaniu.

Mowa Serrana, przy otwarciu konstytuancyi zawiodła wszystkich, którzy się spodziewali, że uchyli-

on bodaj część tajemniczej zasłony, okrywającej przyszłość Hiszpanii. Najgłośniejsza jej treść daje się zebrać w następujących słowach: Serrano oświadczył, że rząd składa powierzona sobie władzę w ręce Kortezów. Teraźniejsi władcy ustępują więc ze swego urzędu i wracają dalszą odpowiedzialność narodowi. Obawa przed zamachem stanu ze strony rządu prowizorycznego była więc płonna. Zresztą oprócz oświadczenia, że dnie niewoli na Kubie są policzone, nie znajdujemy w całej mowie nic, co by nas objaśniało bodaj cokolwiek o przyszłości Hiszpanii, chyba to, że „Hiszpania jest za wielką na to, aby miała niepłacić swoich długów i że jest zanadto przewrotną, aby stanąć bezbronną w obec wewnętrznych i zewnętrznych zakłóceń.“ Przez tego rozwinął Serrano w mowie swojej pogląd na to co się stało. Wygnanie jezuitów, zabójstwo popełnione w Burgos wspomniane są ze wszystkimi okolicznościami bardzo dokładnie, ale o powstaniach w Kadyksie i Maladze nadmienił Serrano tylko przelotnie jako o walce, którą rząd stoczyć musiał ze starymi stronnictwami i z niecierpliwymi. Zdaje się więc, że Serrano i jego koledzy urzędowi mają więcej względów dla stronnictwa republikańskiego, niż dla klerykałów, a pomimo tego zarzucają właśnie republikanie rządowi, że okazuje się zanadto względnym dla partii klerykalnej. Rząd prowizoryczny ogłosił wolność druku i nauki, prawo stowarzyszeń i zgromadzeń i z małym wyjątkiem wszyscy w Hiszpanii uznają z wdzięcznością te nabytki, które potrzebują jeszcze potwierdzenia ze strony Kortezów. Najważniejsze prawo Kortezów, w których ręce przechodzi te az kierownictwo spraw państwa, jest ustalenie pewnej formy rządu i obranie naczelnika państwa. Dążności różnych stronnictw tak się w tym względzie krzyżują, że niepodobna stawiać żadnych wniosków co do przyszłości. To jedno tylko wiadomo z pewnością, że znaczna większość Kortezów jest za monarchiczną formą rządu. W chwili obecnej jest głównem zadaniem Kortezów ustanowić jakąś nową władzę prowizoryczną, co jak łatwo przewidzieć można, wywoła zaciętą walkę w łonie zgromadzenia.

Chronika.

(Wybór uzupełniający do rady powiatowej bohorodczańskiej) i członka z grupy wielkich posiadłości odbył się dnia 12. b. m. Wybrano pana Michała Doboszyńskiego adjunkta sądu powiatowego.

(Samobójstwo.) W Illienu w pow. sniatyńskim d. 11. b. m. zastrzelił się młynarz Jan Straczyński ojciec 6 dzieci. Przyczyna samobójstwa niewiadoma.

(Nieszczęsne wypadki.) W Złoczowie w pow. żółkiewskim d. 27. z. m. włościanin Łukasz Jacura ścinał w lesie jodłę, gdy w tem odłamała się gałąź i zabiła go. — Stefan Złobak ze Swaryczowa wracając d. 9. b. m. po pijanemu do domu, wpadł do młynówki i utonął.

(Posłańcy kokańscy.) Podług gazety „Birż. Wied.“ przybyli do Petersburga posłańcy kokańscy. Są to ludzie, jak widać, ciekawi: chodzą bowiem w gościnym dworze i przypatrują się przedmiotom wystawionym w oknach. Powszechną uwagę zwracają noszone przez nich ozdoby brązowe nakształt złotych; odziani są w chałaty, w których najbliższy do ciała zastępuje zdaje się koszulę; na nim znowu chałat przepasany białym szalem, a na tym chałacie jeszcze chałat rozpięty. Na głowie zawój czyli szal okracający głowę. Jeden tylko z kokańców odziany jest w kaftan azjatyckiego kroju. Mówimy o tych, których widzieliśmy w gościnym dworze. Fizjonomia kokańców zachodnio-azyatycka, podobna do Bucharców i Persów, bez żadnych odcieni mongolskich, czyli fizjonomii wschodnio-azyatyckiej. Jeden z nich ozdobiony rosyjskim orderem św. Anny na szyi, znajdował się w sobotę na zgromadzeniu artystów.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

R. Lwów, 15. stycznia. (Sprawozdanie tygodniowe). Po kilkudniowym cieple spadł znowu śnieg d. 13. b. m. zrana. Termometr wskazywał około + 3° R. Drogi popsuły się bardzo a wskutku tego ceny frachtu poszły cokolwiek w górę.

W handlu towaramy panowała w tygodniu ubiegłym niezwykła cisza. Dowiedziano tylko około 600 cetnarów towarów wiosennych najmodniejszych. Nadto przewieziono około 300 cetn. materii wełnianych do księstw naddunajskich. W ostatnim czasie zmniejszył się bardzo dowóz towarów lniańskich i czeskich a to z powodu znacznego odbytu na wyroby wełniane tak angielskie jak austriackie. Zapasy lnu i konopi przeszłorocznego zbioru już prawie całkiem wyprzedano tak, że w Galicji nie ma już tego artykułu na pozbycie. W tygodniu ubiegłym wywieziono 1000 cetn. do Białej i Bielska, 300 cetn. do Reichenbergu i 600 cetn. do Wrocławia. Len wyczesany płacono po 26 do 30 złr., konopie wyczesane 22 do 26 złr. cetnar. Odbyt na naftę

znowu był mocno ożywiony i wywieziono 3000 cetn. tego artykułu do Morawii i Austrii. Ceny nie zmieniły się. Nowo założona rafineria wyseła naftę aż do Bukowiny i księstw naddunajskich. Do fabryki świec parafinowych i rafinerii nafty w Peszcie sprzedano 1000 cetn. nafty i transport ten zabiorą z Drohobycz woźnice węgierscy za opłatą 2 zlr. 65 c. od cetnara. Zaprowadzony dawniej związkowy obrót towarów między Galicyą a Północnymi Niemcami rozszerzony został z dniem 1. b. m. na stacye Berlin, Hamburg, Magdeburg, Drezno i Lipsk, dla przesyłek pszenicy, żyta, jęczmienia, owsa, kukurudzy, orkiszu, prosa, hreczki, linczy, bobu, grochu, wyki, nasion olejnych (rzepaku, siemienia lnianego i konopnego), nasienia gorczycy, bawełny, ciemierzcznika, słonecznika, kanaru, maku i szparagów w ilości najmniej 100 cetnarów celnych za jednym listem frachtowym. Ceny frachtu wynoszą ze Lwowa do Berlina 32.6 sr. gr., ze Lwowa do Hamburga 40.1 sr. gr., ze Lwowa do Magdeburga na Berlin i na Görlitz 36.1 sr. gr., ze Lwowa do Drezna 32.5 sr. gr., ze Lwowa do Lipska 35.9 sr. gr. — Kos po większej części styryjskich przeznaczonych do Rosyi dowieziono w tygodniu ubiegłym do Brodów 1200 cetn. — Wywóz spirytusu dość jest ożywiony i ztąd wywieziono 1300 cetn. do Bielska, Wiednia i Czech. Znaczniejszą także ilość oddano na kolej w Przemyśle, Rzeszowie i Tarnowie.

W handlu zbożowym panowała zupełna stagnacja w powiatach wschodnich i odbył był tylko na konsumpcję. Dla braku odbytu ceny spadają. W zachodnich powiatach, zwłaszcza w krakowskim, bocheńskim i tarnowskim było znaczne ożywienie i odbył na owies i jęczmień do Prus. Skutkiem ożywionego popytu ceny obu tych artykułów ustalają się. Także w powiatach rzeszowskim i jarosławskim był ożywiony popyt na owies, a z Jarosławia wywieziono nawet znaczniejszą ilość żyta, pszenicy i jęczmienia. Loco Lwów płacono pszenicę 170 ₰ 7 zlr. 80 c., żyto 160 ₰ 5 zlr. 85 c., jęczmień 140 ₰ 4 zlr. 60 c., owies 100 ₰ 2 zlr. 80 c.

Na targowicach zamiejscowych były ceny następujące: Bochnia: pszenica 170 ₰ 7 zlr. 60 c. do 8 zlr., żyto 160 ₰ 5 zlr. 60 do 6 zlr., jęczmień

140 ₰ 5 zlr. do 5 zlr. 40 c., owies 100 ₰ 3 zlr. 40 do 80 c. Odbył na owies i jęczmień do wywozu bardzo ożywiony; wywóz pszenicy i żyta mniejszy. Tarnów: pszenica 170 ₰ 8 zlr. do 8 zlr. 25 c., żyto 160 ₰ 6 zlr. do 6 zlr. 30 c., jęczmień 142 ₰ 5 zlr. 25 c. do 5 zlr. 75 c., owies 100 ₰ 3 zlr. 60 do 80 c. Popyt na owies znaczny. Podnoszenie się ażyta zapowiada że wywóz utrzyma się przez czas dłuższy. Dębica: pszenica 170 ₰ 8 zlr., żyto 160 ₰ 6 zlr., jęczmień 138 ₰ 4 zlr. 20 c., owies 100 ₰ 3 zlr. 25 c. Na jęczmień był znaczny popyt i zakupiono do Prus 600 cetnarów tego artykułu. Rzeszów: groch 240 ₰ 6 zlr. bez popytu, wyka 204 ₰ 5 zlr. 50 c., koniec 204 ₰ 45 zlr., rzepak 170 ₰ 10 zlr., wszystkie te trzy artykuły zakupowano do Prus; pszenica 170 ₰ 8 zlr. 30 c., żyto 160 ₰ 6 zlr., jęczmień 142 ₰ 5 zlr., owies 100 ₰ 3 zlr. 50 c., na pszenicę, żyto i jęczmień nie ma popytu, natomiast owies zakupują do Prus w znacznej ilości po cenie notowanej. Jarosław: pszenica 170 ₰ 8 zlr., jęczmień 140 ₰ 4 zlr. 60 c., żyto 160 ₰ 6 zlr., owies 100 ₰ 3 zlr. Odbył na wszystkie gatunki zboża ożywiony. Przemyśl: pszenica 170 ₰ 8 zlr. 20 c., jęczmień 140 ₰ 5 zlr., żyto 160 ₰ 6 zlr., owies 100 ₰ 3 zlr. Szczególniej jest godnem uwagi, że w całej Galicyi z wyjątkiem wschodnich powiatów ceny głównych gatunków zboża były prawie równe.

Bydła rzeźnego i opasowego nadeszło w tygodniu ubiegłym kolejną lwowsko-czernowiecką 740 sztuk i zostały posłane do Oświęcimia. Z tutejszej targowicy posłano także do Oświęcimia 230 wołów.

Ostatnia poczta.

Berlin, 16. lutego. Rada związku północno-niemieckiego została wczoraj otwarta. Kancelarz związku przedłożył rozmaite projekta ustawodawcze. „Staats-Anzeiger“ ogłasza ustawę o konfiskacie majątków Króla Jerzego i elektora Wilhelma.

Konstantynopol, 15. lutego. Omer Ferozi mianowany został gubernatorem Kandyi, Machmud dowódcą wojsk w Tesalii. Sułtan zamierza zbudować mauzoleum dla uczczenia pamięci Fuada.

Paryż, 15. lutego. Hr. Karol Walewski przybędzie tu dzisiaj. Jutro albo pojutrze zbierze się konferencja na posiedzenie. — „La France“ mówi: Prasa francuska jednogłośnie odpycha trudną do uwierzenia zuchwałość dzienników pruskich, tak jak na to zasługują. — Biennik rządowy spodziewają się, że gabinet belgijski nie przyzna moey wstecznej projektom co do kolei belgijskich, o których niewątpliwie znanem jest zdanie rządu francuskiego. — „Journal officiel“ zaprzecza doniesieniu o mniemanym okólniku ks. Gorczakowa z powodu sprawy greckiej.

Madryt, 15. lutego. „Correspondencia“ donosi, że wydane zostały rozkazy, aby uzbroić i wysłać do Kuby nową wyprawę w sile 6000 ludzi.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 16. lutego.

Hotel George: PP.: Hr. Jankowski L., z Borzykowa. — Kozłowski C., z Hut. — Nowotny G., z Góry zbyłowskiej. — Kaczowski H., z Komarowa. Hotel europejski: Hr. Miarczyński St., z Pańkowie. Hotel Langa: Hr. Skorupka A., z Krakowa. Hotel angielski: Bielski S., z Lipnik.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 16. lutego.

PP.: Hr. Dębiński A., do Nienadowa. — Hr. Drohojewski W., do Turki. — Hr. Rzewuski W., do Słowicy. — Fack G., do Tarnopola. — Rosnowski F., do Przeworska. — Suchodolski T., do Sławny. — Terlecki A., do Cieszan. — Torosiewicz K., do Holowczyna. — Wiśniewski H., do Dobrzan. — Zalecki W., do Krakowa. — Reibnitz K., c. r. generał, do Petersburga. — Wurzel M., Dr. praw, do Stanisławowa.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 16. lutego 1869.

Pora	Barometr w mierze par. sprov do 0° Reau	Stopień ciepła według Reaum.	Stan po- wietrza wilgo- tnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmo- sfery
7. god. zrana	326 20	0.0	91.	PdZ. sil.	5
2. god. po poł.	327 09	+ 1 9	66	—	10
10. god. w. wiecz.	326 65	+ 2 0	95	—	10

T E A T R.

Dziś: (przed. pols.) „Matka Skazanego“, dramat w 4 obrazach, na dochód p. Józefy Hubertowej.

Odpowiedzialny redaktor Adolf Budynski.

Kurs giełdy lwowskiej.

E f f e k t a	Uskutecz- sprzedaż	Kurs przebieg	Kurs ostatni
			pięta zadaje
Złote austriackie			
Dnia 16. lutego.			
Akc. gal. kol. z. K. L.			218 50 219 25
Akc. kol. lw. - czern.			180 25 181 25
Banku lip. galic.			85 — 85 75
„pap. czern. po 200 zł. w. a.			— —
Kolej Lw.-Cz. Jassy			— —
Listy z T. kr. gal.			— —
„w. m. k.			81 35 81 85
Listy z T. kr. gal. w. a.			77 50 78 —
Banku hip. gal.			90 30 90 75
gal. zakł. kre. włośc.			90 — 91 00
Oblig. ind. gal.	70	40	70 40 70 90
„detto W. X. Krak.			— —
„detto Księż. Buk.			— —
„roz. gal. r. 1860 po 7%			100 75 101 75
„Pier. k. g. k. l. i. Em.			98 — 98 50
„detto ditto ditto II.			93 25 94 —
„detto ditto Lw.-Cz.			— —
I. Em.			78 — 78 50
„detto ditto II.			84 75 85 50
Dukat holenderski			5 11 5 08
Dukat cesarski			5 69 5 74
Napoleonor			9 70 9 80
100 imperyal rosyjski			9 76 9 88
Rubel srebrny rosyjski			1 84 1 89
Rubel papier. rosyjski			1 64 1/2 1 65 1/2
Bank pol. za 100 zł. pol.			— —
Talar pruski srebrny			— —
Pruskie bilety kasowe			1 79 1 80
Srebro			119 25 120 25

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 13. lutego 1869.

1. Dług publiczny.

A. Państwa.

Z pożyczki narod. z procentami od stycznia do bryca po 5% 67 20 67 40
od kwietnia do października po 5% — —

Peżyczka w srebrze 1864 (funt szt.) zwrotna 35 73. — 73.50
atach o 5% — —
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna 76. — 77. —
w 37 latach po 5% 55 25 55 75
Metalski po 4 1/2% 195.50 196 —
„roz. do wyl. z r. 1839 całe losy 195 — 196 —
„roz. do wyl. z r. 1839 piąta część losów 89 75 90 25
„roz. do wyl. z r. 1854 97.50 97 70
„roz. do wyl. z r. 1860 po 500 zł. 101.25 101 75
„roz. do wyl. z r. 1860 po 100 zł. 124. — 124 20
Pożyczka z r. 1864 (z premiją) po 100 zlr. 23. — 23.50
„tęto samo po 42 lir. aust. — —

B. Krajów koronnych.
Chłogacje indemn. po 5% za 100 zlr. 69. — 69.50
„Austrii 91.75 92.60
„Czech 78 75 79 25
„Węgier 70.50 70 75
„Galicyi 75. — 75 50
„Siedmiogrodu 70. — 70 50
„ukrainy 101. — 101 50
Galic. pożyczki głod. z r. 1860 po 7% 698 — 700. —

2. Akcje.
Banku narodowego 285 50 286 —
„kred. dla handlu po 200 zł. w. a. 765. — 767. —
„iz. austr. tow. eskom. po 500 zł. 280 50 281 50
„auk. anglo - austriackiego na 200 zlr. (20 fl. 2245 — 2250. —
„stern z wpłatą 30% 320.50 320.50
„sł. kol. po 1000 zł. m. k. 228 80 229 —
„kolej zel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr. 179 — 179 50
„K. (es. Elzbiety po 200 zł. mon. konw. 216 25 216 75
„K. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw. 178 75 179 25
„w. m. k. - czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w sre-
„bre (20 f. s.) 6.3. — 6.6. —
„roz. tow. z. żegl. par. po 500 zł. m. k. 83. — —

3. Listy zastawne.
Banku (za 100 zł.)
„narod. „przezo. do losowania po 5% 97.50 97 75
„w. a. — —
„Gal. Tow. kred. w w. a. po 4% 77. — 77 50
„Galic. banku hyp. po 6% 90.50 — —
„Węgier. Towar. ziemskie. po 5 1/2% 92 50 92 75
„detto (renta) po 6% — —
„Tow. austr. towarz. kr. ziem. przezo. do losow.
„po 5% w sre. 107. — 107.50
4. Obligacje z prawem pierwszeństwa.
„Kol. poln. po 100 zlr. m. k. 92 7 93. —
„Kol. poln. po 100 zł. w. a. 90.50 91 —

Kolej galic. Karola Ludwika po 300 zlr. w. a. (za 100 zlr.)
(w srebrze) po 5% za 100 zlr. 98.25 98.50

5. Losy. (za sztukę.)
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a. 163. — 163.50
Tow. zeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k. 97 50 98. —
Pol. Trye. po 100 zł. m. k. 118. — 120. —
„po 50 zł. w. a. 67. — 68. —
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a. 34. — 35. —
Esterhazego po 30 zł. m. k. — —
Salma „40 „ „ 41 50 42 —
Paliego „40 „ „ 35 — 35.50
Clarego „40 „ „ 36. — 37. —
St. Genois „40 „ „ 32.50 33 50
Windischgrätz 20 „ „ 21 — 22 —
Valdteina „20 „ „ 21 50 22 50
Keglevicha „10 „ „ 15. — 15.50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa 14.50 15.50

Weksele.
(Na 3 miesiące.)
Amsterdam za 100 zł. hol. — —
Angsborg za 100 zł. w. p. n. 101.75 101.90
Berlin za 100 tal. — —
Frankfurt za 100 zł. w. p. n. 101 93 102. —
Hamburg za 100 fl. B. 81 57 82 75
Londyn za 10 fl. szt. 121 75 121 85
Paryż za 100 fr. 43 45 43 45

Kurs złota.
Dukaty ces. men. — —
„detto pełnej wagi 5.72 5.74
Korona — —
Wofrankówka 9.73 9.74
Rosyjski imperyal — —
Talar związkowy — —
Srebro 119. — 119.50

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 16. lutego

	złr	k.
Jednolity dług państwa w banknotach	62	20
„ z procentami z maja i listopada	62	20
„ w srebrze	68	—
Losy z 1860 rodu	97	80
Akcyje banku wiedeńskiego	234	—
„ kredytowego	290	40
Londyn, 10 funtów szterlingów	122	20
Srebro	119	75
„ towaram	—	—
Dukat pojed. nocy	5	76

WZIEENNIK UEBZFEEDOWY.

(348) Kundmachung.
Nr. 885. Das k. k. Handelsministerium und das k. k. Ministerium für Landwirthschaft, Industrie und Handel laut hohen Erlases vom 31. December v. J. B. 23256-4113 das dem Carl Schröter auf die Erfindung einer Wollstoff-Druckmaschine unterm 14. November 1865 ertheilte aus-

(2) schließende Privilegium auf die Dauer des vierten Jahres zu verlängern befunden.

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Von der k. k. Statthalterei.
Lemberg, am 3. Februar 1869.

(357) Kundmachung.
Nr. 199. Zur Bewerbung um die hiergerichtete erledigte Rathstelle mit 1260 fl. dft. W. wird die

Drift bis zum 15. März 1869 bestimmt.

Vom Präsidium des k. k. Kreisgerichtes.
Przemyśl, am 13. Februar 1869.

(365) Obwieszczenie. (1)

L. 4666. C. k. sąd powiatowy podaje w skutek wezwania c. k. sądu obwodowego w Rzeszowie do wiadomości powszechnej, iż celem wydobycia od Jana Rejmana przypadającej małżonkom Izraelowi i Esterze Wurmów należności wekslowej w kwocie 55 zł. w. a. wraz z odsetkami po 6 proc. od 23. lutego 1865 bieżącemi, tudzież kosztami spornymi i egzekucyjnymi w kwotach: 8 zł. 28 kr., 4 zł. 53 kr., 2 zł. 36 kr., 5 zł. 73 kr., 5 zł. 3 kr. i 23 zł. 18 kr. w. a. odbędzie się w dwóch terminach, t. j. dnia 26. lutego i dnia 12. marca 1869 a w razie niekorzystnego rezultatu także w trzecim terminie dnia 26. marca 1869, każda razą o godzinie 10tej zrana na miejscu, t. j. we wsi Zalesiu sprzedaż publiczna realności w Zalesiu pod l. 9 położonej, do dłużnika Jana Rejmana należącej, pod następującymi warunkami:

1. Za cenę wywołania ustanawia się cenę szacunkową w kwocie 161 zł. w. a.

2. Chęć licytowania mający złożyć przed licytacją 10proc. ceny szacunkowej jako wadium do rąk komisji licytacyjnej.

3. Wadium najwięcej ofiarującego zatrzymane, reszcie licytantom zaś zwrócone zostanie.

4. Najwięcej ofiarujący winien cenę kupna w dniach 30tu po prawomocności aktu licytacji do sądu złożyć, poczem mu dekret addykcyjny wydany i realność nabyta w fizyczne posiadanie oddana zostanie.

Wreszcie nie uzyskania przy dwóch pierwszych terminach ceny szacunkowej, realność ta przy trzecim terminie nawet niżej tej ceny sprzedana zostanie.

Akt opisanie, tudzież oszacowanie tej realności może być przejrany w sądzie tutejszym, lub przy komisji licytacyjnej.

Z c. k. sądu powiatowego.

Łańcut, dnia 20. grudnia 1868.

(367) O d i e t. (1)

Nr. 457. Wom f. f. Bezirksgerichte Winniki wird bekannt gemacht, daß am 8. Februar l. J. hierorts Victor Peter Jankowski Dr. der Medicin und Tabakfabrikant ohne Hinterlassung einer letztwilligen Verfügung gestorben ist.

Da diesem Gerichte unbekannt ist, ob und welchen Personen auf seine Verlassenschaft ein Erbrecht zustehe, so werden alle diejenigen, welche hierauf aus was immer für Rechtsgründe Anspruch zu machen gedenken, aufgefordert, ihr Erbrecht binnen Einem Jahre von dem untengezeichneten Tage gerechnet, bei diesem Gerichte anzumelden, und unter Ausweisung ihres Erbrechtes, ihre Erklärungen anzubringen, widrigenfalls die Verlassenschaft, für welche inzwischen Herr Friedrich Wolf als Verlassenschafts-Curator bestellt worden ist, mit jenen, die sich werden erbschaftlich, und ihren Erbschaftstitel ausgemittelt haben, verhandelt, und ihnen eingetantwortet, der nicht eingetretene Theil der Verlassenschaft aber, oder wenn sich Niemand erbschaftlich hätte, die ganze Verlassenschaft dem Staate als erblos eingezogen würde.

Wom f. f. Bezirksgerichte.

Winniki, am 10. Februar 1869.

Uw i a d o m i e n i e.

L. 457. C. k. sąd powiatowy Winniki czyni wiadomo, że dnia 8. lutego r. b. Wiktor Piotr Jankowski, Dr. medycyny i lekarz fabryki tytoniowej bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia tutaj zmarł.

Gdy sądowi nie jest wiadomo, czyli i komu prawo do pozostałego spadku przysługuje, wzywają się wszyscy, którzy z jakiegobądź tytułu prawa do tego spadku domagać się myślą, ażeby w przeciągu jednego roku od dnia dzisiejszego rachując, swoje prawo do spadku w tym sądzie zgłosili, i przy wykazaniu tegoż oświadczenie do spadku wniosli, inaczej pertraktacja spadku, dla którego tymczasem pan Fryderyk Wolf jako kurator postanowionym został z tymi, którzy po wykazaniu swego tytułu do spadku oświadczenie do przyjęcia tegoż wniosą, przedsięwzięta, i tym spadek przyznany zostanie, część zaś spadku, do którejby się nie oświadczone, albo gdyby nikt oświadczenia do spadku nie wniósł, cały spadek jako dobro bez dziedzica, skarbowi przypadnie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Winniki, dnia 10. lutego 1869.

(369) Concurs - Rundmachung. (1)

Nr. 5832. Eine Secretärstelle für den Forstdienst ist bei der f. f. galizischen Finanz-Landes-Direction in der VIII. Diätenclasse mit dem Gehalte jährlich 1400 fl. zu besetzen.

Gefuche sind unter Nachweisung der zurückgelegten forstacademischen Studien, dann der theoretischen und practischen Ausbildung und bisherigen Verwendung im Forstfache, der Befähigung für den administrativen Dienst, endlich der Kenntniß der Landessprachen binnen drei Wochen bei der f. f. Finanz-Landes-Direction in Lemberg einzubringen.

Von der f. f. Finanz-Landes-Direction.

Lemberg, den 5. Februar 1869.

(368) C o n c u r s. (1)

Nr. 1972. Zu besetzen ist die Postmeisterei Neumarkt mit der Jahresbestallung von 250 fl., dem Amtspauschale von 40 fl. und dem Botenpauschale von 900 fl. jährlich. Bewerber haben ihre Ge-

suche binnen drei Wochen bei der Postdirection in Lemberg einzubringen.

Von der f. f. galiz. Postdirection
Lemberg, am 9. Februar 1869.

K o n k u r s.

L. 1972. Do obsadzenia: Posada pocztmistrza w Nowymtargu z dotacją 250 zł., pauszałem kancelaryjnym 40 zł. i posłańcem 900 zł. rocznie. Ubiegający się mają swe prośby wnieść w przeciągu trzech tygodni do dyrekcji poczt we Lwowie.

Z c. k. galic. dyrekcji pocztowej.
Lwów, dnia 9. lutego 1869.

(363) Concurs - Ausschreibung. (1)

Nr. 144. Eine Bezirksrichterstelle mit dem Gehalte von 1500 fl. öst. W. im Falle der graduellen Vorrückung von 1300 fl. öst. W. ist bei dem Bezirksgerichte Dorna in der Bukowina erlediget.

Bewerber um diese Stelle haben ihre Gesuche mit der Nachweisung der gesetzlichen Erfordernisse insbesondere der Kenntniß der romanischen Sprache binnen 4 Wochen an das Czernowitzer Landesgerichtspräsidium einzubringen.

Vom Präsidium des f. f. Landesgerichtes.
Czernowitz, am 14. Februar 1869.

(364) Concurs - Ausschreibung. (1)

Nr. 133. Zur Wiederbesetzung der in Brody erledigten Bezirksrichterstelle mit dem Jahresgehälter von 1500 fl. eventuell 1300 fl. öst. W.

Die vorchriftsmäßig abstruirten Gesuche sind binnen vier Wochen vom Tage der dritten Einschaltung dieses Aufrufes in die Gazeta lwowska bei dem f. f. Kreisgerichtspräsidium in Złoczów zu überreichen.
Złoczów, am 14. Februar 1869.

(371) Ogłoszenie konkursu. (1)

Nr. 498. Celem obsadzenia opróżnionej posady c. k. zastępcy nadprokuratora w Krakowie z stopniem VIII. klasy dyet z roczną płacą 1050 złr. w. a. i z prawem osiągnięcia wyższych plac.

Odnosne podania, dotyczącymi świadectwami i dowodem dokładnej znajomości języka niemieckiego i polskiego zaopatrzone, wniesione być mają do c. k. Nadprokuratorji w Krakowie przepisana drogą w czterech tygodniach po 3ciem umieszczeniu niniejszego konkursu w urzędowej części wiedeńskiej gazety.

Z c. k. Nadprokuratorji.

W Krakowie, dnia 10. lutego 1869.

(360) Obwieszczenie. (1)

L. 18. Wydział Izby adwokatów w Przemyśle podaje w myśl §. 21. ustawy adwokackiej z dnia 6. lipca 1868 l. 96 Dz. p. p. do wiadomości, że wedle doniesienia tutejszej Izbie 31. stycznia 1869 uczynionego pan Dr. Stanisław Skałkowski dotychczas jako adwokat w Drohobyczu urzędujący przenosi swoją siedzibę do Przemyśla.

Z Wydziału Izby adwokatów.

Przemyśl, dnia 3. lutego 1869.

(354) Rundmachung. (1)

Nr. 1066. Wom f. f. Landesgerichte in Krakau wird bekannt gemacht, daß im Laufe des Jahres 1869 die im Art. 13 des Handelsgesetzbuches vorgeschriebenen Bekanntmachungen durch das Amtsblatt der „Gazeta Lwowska“ erfolgen werden.

Krakau, am 8. Februar 1869.

Obwieszczenie.

L. 1066. C. k. sąd krajowy w Krakowie wiadomo czyni, że ogłoszenia Art. 13. ustawy handlowej przepisane w ciągu roku 1869 w części urzędowej „Gazety lwowskiej“ umieszczane będą.

Kraków, dnia 8. lutego 1869.

(341) Rundmachung. (1)

Nr. 2049. Es wird zur öffentlichen Kenntniß gebracht, daß das vom Adolf Nobel erfundene Sprengpulver „Dynamit“ als ein leicht entzündbarer Gegenstand zur Versendung mittelst der Post in Gemäßheit des §. 2 der Fahrpostordnung vom Jahre 1838 nicht angenommen werden darf.

Von der f. f. galiz. Post-Direction

Lemberg, am 10. Februar 1869.

Obwieszczenie.

L. 2049. Podaje się do powszechnej wiadomości, że proch do rozsadzania „Dynamit“ przez Alfreda Nobel wynaleziony, jako przedmiot łatwo zapalny do przesłania pocztą w myśl §. 2 ustawy pocztowej wartościowej z roku 1838 przyjętym być nie może.

Z c. k. galic. dyrekcji pocztowej.
Lwów, dnia 10. lutego 1869.

(352) Ogłoszenie. (2)

Nro. 310. W skutek zaprowadzenia nowej waluty w państwie austriackim najwyższym patentem z dnia 27. kwietnia 1858, rozpoczęła Dyrekcja gal. Towarzystwa kredytowego od 1. stycznia 1861 zamiast Listów zastawnych na mon. konw. opiewających, wydawać listy zastawne na walutę austriacką opiewające, ogłaszając przez pisma publiczne, iż dla osiągnięcia z obiegu listów dawnych, mienić będzie kasa Towarzystwa kredytowego stronom zgłaszają-

cym się bezpłatnie dawne listy zastawne na nowe, a to większe kwoty w stosunku jak 2000 złr m. k. do 2100 złr. w. a., mniejsze zaś przez wyrównanie wewnętrznej wartości jednych i drugich stosownie do każdego z nich kursu.

Pomimo wielokrotnych przypomnień przez pisma publiczne rzeczzonego ogłoszenia, pozostaje jeszcze znaczna ilość listów zastawnych na mon. konw. opiewających w obiegu; byłoby zaś bardzo pożądanem ze względu, że to manipulację Dyrekcji Towarzystwa kredytowego tak wewnętrzną jak zewnętrzną utrudza, tudzież niepotrzebne koszty przy trzecim wydaniu kuponów za sobą pociąga, ażeby te dawne listy zastawne ostatecznie z obiegu ściągnięte zostały; wzywa przeto Dyrekcja gal. Towarzystwa kredytowego niniejszem wszystkich posiadaczy listów zastawnych na mon. konw. opiewających, aby takowe w jak najkrótszym czasie na listy zastawne na wal. austr. opiewające mienić raczyli, a to w kasie Towarzystwa kredytowego, lub w domach handlowych p. Kirchmajera w Krakowie, p. Kendlera w Wiedniu, p. G. Mamrotha w Poznaniu, lub p. Kronenbergera w Warszawie, które tę wymianę jak dotąd bezpłatnie uskutecznić będą.

Dla następujących listów zastawnych przypada teraz trzecie wydanie kuponów: Listy zastawne z datą 1. stycznia 1849:

Ser. I. od 170 do 172 włącznie, — Serya III. 6283 do 6519 włącznie; Serya IV. od 2004 do 2327 włącznie, — Ser. V. od 4659 do 5321 włącznie.

Z datą 1. lipca 1849:

Ser. III. od 6546 do 7061 włącznie;

Ser. IV. od 2333 do 2599 włącznie;

Ser. V. od 5322 do 6308 włącznie.

Od Dyrekcji galic. Towarzystwa kredytowego.

Lwów, dnia 1. lutego 1869.

(351) Obwieszczenie. (2)

Nr. 1035. C. k. sąd obwodowy Tarnowski niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż według uchwały tutejszo-sądowej z dnia 20. maja 1868 L. 77 na podstawie kwitu przez Teresę Szuro w Tarnowie 23. grudnia 1864 wystawionego, wyextabulowanie sumy 850 złr. w. a. w stanie biernym realności pod L. k. 113 i 114 w Tarnowie położonych na rzecz Teresy Szuro ut dom. 12. pg. 60. n. 10. on. i dom. co. pg. 66. n. 10. on. zaintabulowany, z tegoż stanu biernego powyższych realności zarządzane zostało.

Ponieważ życie i miejsce pobytu p. Teresy Szurowej a względnie jej spadkobierców nie są wiadome, przeznaczył tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo tejże, tutejszego adwokata Dra. Bandrowskiego z substytucją p. adwokata Dra. Stojanowskiego na kuratora, któremu pomieniona uchwała doręczona została.

Przypomina się p. Teresie Szuro, względnie jej sukcesorom niniejszym edyktem, ażeby potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzielili lub innego obrońcę obrali, ogólnie do zastrzeżenia swych praw przepisane środki użyl, inaczej z zaniechania tego wynikające skutki sami sobie przypisać muszą.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 28. stycznia 1869.

(353) Rundmachung. (2)

Nr. 67678. Wegen Sicherstellung der Deckstofflieferung für das $\frac{1}{4}$ der 1. die 2., 3., 4. und das $\frac{1}{2}$ der 5. Meile der Przemyśl-Chyrower Strasse für die Jahre 1869 und 1870 wird auf den 22. Februar d. J. eine neuerliche Öffertn Verhandlung bei der Przemyßer f. f. Bezirkshauptmannschaft, bei welcher der bezüglichliche Kostenüberschlag und die Bedingungen während der gewöhnlichen Amtsstunden eingesehen werden können, ausgeschrieben.

Das für das Jahr 1869 zu liefernde Deckstoff-Quantum beträgt 1110 Viertel-Stückflaster mit dem Höchstpreise von 2207 fl. 70 fr. b. W.

Diejenigen, welche diese Lieferung ganz oder theilweise übernehmen wollen, werden aufgefordert, ihre vorchriftsmäßig ausgefertigten, mit dem Badium belegten Offerte am genannten Tage während der gewöhnlichen Amtsstunden bei dieser f. f. Bezirks-hauptmannschaft zu überreichen.

Von der f. f. Statthalterei.

Lemberg am 2. Februar 1869.

Obwieszczenie.

Nr. 67678. Dla zabezpieczenia dostawy materiału kamiennego na przestrzeni 4 ćwierci 1 mili, całej 2., 3. i 4tej mili, tudzież jednej ćwierci 5tej mili gościńca Przemyśko-Chyrowskiego na lata 1869 i 1870, odbędzie się na dniu 22. lutego r. b. ponowna licytacja ofertowa w Przemyślu c. k. starostwie powiatowym, gdzie też dotyczący kosztorys i warunki w ciągu zwyczajnych godzin urzędowych przeglądane być mogą.

Mająca być dostarczoną na rok 1869 ilość materiału kamiennego wynosi 1110 ćwierci - szaznia sześciennego w cenie fiskalnej 2207 złr. 70 c. w. a.

Cheących objąć tę dostawę w całości lub częściowo wzywa się, ażeby swoje złożone podług przepisu i w 10 proc. wadium opatrzone oferty wnieśli wspomnionego dnia w ciągu zwyczajnych godzin urzędowych do rzeczzonego c. k. starostwa powiatowego.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, 2. lutego 1869.

349) **Kundmachung.**

Nr. 3322. Zur Wiederbesetzung der Tabak-Großtrafik in Brzeżan, Tarnopoler Finanzbezirks, mit welcher auch der Klein-Verkehr der Stempelmarken verbunden ist, wird die Concurrenz mittelst Ueberreichung schriftlicher Offerten ausgeschrieben.

Diese Offerten sind unter Anschluß des Badiums von 80 Gulden öst. Währ., dann des Großjährigkeits-, Sitten- und Vermögens-Zeugnisses bis einschließlich 18ten März 1869 zwei Uhr Nachmittags bei der f. f. Finanz-Bezirks-Direction in Tarnopol zu überreichen.

Der Verkehr dieser Großtrafik betrug im Jahre 1868:

an Tabak 39182 fl. 40 kr.
an Stempelmarken 7082 „ 74 „

Zusammen 46265 fl. 14 kr.

österr. Währ.

Die näheren Auktions-Bedingungen, so wie auch der Erträgniß-Ausweis können bei der f. f. Finanz-Bezirks-Direction in Tarnopol und bei dieser f. f. Finanz-Landes-Direction eingesehen werden.

Von der f. f. Finanz-Landes-Direction.

Lemberg, den 6. Februar 1869.

Obwieszczenie.

L. 5322. W celu obsadzenia głównej trafiki tytoniu połączonej ze sprzedażą marek stemplowych w Brzeżanach w okręgu c. k. skarbowej dyrekcji obwodowej w Tarnopolu, rozpisuje się konkurencja przez pisemne oferty.

Te oferty zaopatrzone kwotą 80 zł. w. a. jako wadium, tudzież w poświadczenia pełnoletności, moralności i stosunków majątkowych mają być podane włącznie do 18. marca 1869 godziny drugiej po południu do c. k. dyrekcji obwodowej dochodów skarbowych w Tarnopolu.

Obrót tej trafiki wynosił w roku 1868, mianowicie:

w tytoniach 39182 zł. 40 kr.
w markach stemplowych 7082 „ 74 „

Razem 46265 zł. 14 kr.

wal. austr.

Blizsze warunki licytacyjne jako też wykaz dochodu, przejrane być mogą w c. k. dyrekcji obwodowej dochodów skarbowych w Tarnopolu, tudzież w tutejszej c. k. dyrekcji krajowej skarbu.

Od c. k. dyrekcji krajowej dochodów skarbowych.
Lwów, dnia 6. lutego 1866.

(347) **E d y k t.**

Nr. 20099. Ces. król. sąd krajowy Krakowski wiadomo czyni, iż w celu zaspokojenia kwoty 2475 złp. w monecie grubej, srebrnej, polskiej, z procentem po 5% od dnia 1go lipca 1854, na zasadzie ugody sądowej dnia 10. czerwca 1868 zawartej, dnia 11go czerwca 1868 do L. 10154 do sądu krajowego w Krakowie wniesionej, p. Jakóbowi Lublinerowi od Józefy Okońskiej należącej się, tudzież na zaspokojenie kosztów w kwotach 6 złr. 16 kr. i 15 złr. 7 kr. w. a. przyznanych, egzekucyjna publiczna sprzedaż połowy realności pod L. 27 Gm. VIII. (30 Gm. VI.) w Krakowie położonej, według ks. głównej Gm. VI. vol. nov. 2, pag. 611 n. 7 haer. p. Józefy Okońskiej własnej, w dwóch terminach, to jest dnia 4. marca i dnia 1. kwietnia 1869 o godzinie 10tej rano w c. k. sądzie krajowym w Krakowie pod następującymi warunkami przedsięwziętą będzie:

1. Jako cenę wywołania stanowi się wartość szacunkowa połowy tej realności w kwocie 722 złr. 30 kr. w. a., niżej której ta połowa realności w owych dwóch terminach sprzedana nie będzie.

2. Każdy chęć kupienia mający złoży przed licytowaniem jako wadium do rąk komisji licytacyjnej kwotę 73 złr. w. a. w gotówce, lub w obligacjach publicznych austr., lub w listach zastawnych galic. z bieżącymi kuponami i talonami, które to papiery według kursu w ostatnim numerze Gazety Lwowskiej wykazanego, nigdy jednak wyżej wartości nominalnej, obliczone będą.

3. Gdyby w powyższych dwóch terminach nikt nawet ceny szacunkowej nie dawał, na ten wypadek do przesłuchania wierzycieli w celu ustanowienia warunków sprzedaż ułatwiających wyznacza się termin na dzień 1. kwietnia 1869 o godzinie 4tej po południu z tem dołożeniem, że wierzycieli niestawiający większości stawiających doliczeni będą.

Inne warunki, akt szacunkowy i wykaz hipoteczny w registraturze sądu krajowego w Krakowie przejrane lub w odpisie powzięte być mogą.

O tej licytacji zawiadomieni zostają wszyscy wierzyciele hipoteczni, a to z miejsca pobytu wiadomi do rąk własnych, zaś z miejsca pobytu i z życia niewiadomi, mianowicie Franciszka Górskiego, dalej te, z nazwiska niewiadome osoby, któreby z powodu uczynionych przez Józefa Górskiego ostatniej woli rozporządzeniem dtto. 12. września 1840 legatów: „na pogrzeb i na masę zaraz po zgonie“ do sum na realności Nr. 27 Dz. VIII. (30 Gm. VI.) w Krakowie n. 7 on. na rzecz Józefa Górskiego hipotekowanych jakieś prawo mieć mogły, tudzież ci wierzyciele hipoteczni, którzyby po 2. września 1868 na hipotekę sprzedać się mającej połowy realności Nr. 27 Dz. VIII. (30 Gm.

VI.) w Krakowie, weszli, lub którymby rezolucya licytacji tę rozpisującą należycie doręczona być nie mogła, przez kuratora w osobie p. adwokata Dr. Schönborna z substytucją p. adwokata Dr. Koreckiego im ustanowionego i przez edykta.

Kraków, dnia 31. grudnia 1868.

(343) **Obwieszczenie.**

Nr. 93. Ces. król. sąd obwodowy w Samborze podaje niniejszem do publicznej wiadomości, iż w skutek wezwania c. k. sądu miejs. deleg. w Samborze odbędzie się w celu zaspokojenia wywalczonej przez Jędrzeja i Katarzynę Tessaków sumy 100 złr. w. a. wraz z odsetkami po 4% od dnia 18. kwietnia 1863 bieżącymi, i przyznaniem kosztami sporu w ilości 5 złr., tudzież kosztami egzekucji w ilości 2 złr. 87 kr., 6 złr. 52 kr. poprzednio, a 10 złr. 11 kr. w. a. niniejszem przyznanymi, przymusowa wyprzedaż gruntu pod Nr. kons. 107/158 w gromadzie średniej położonego, 2 1/2 zagonów szerokiego, a ciągnącego się od zagumienia przez 4 stajania aż do gruntu Wasyla Kuszczaka, między gruntami Jana Janczyka z jednej a Jana Mańki z drugiej strony, do dłużniczki Maryanny 1go małżeństwa Metech 2go Dziedzic należącego, w trzech terminach, mianowicie na dniu 25. lutego 1869, na dniu 18. marca 1869 i na dniu 22. kwietnia 1869 o godzinie 11tej przed południem pod następującymi warunkami:

1. Jako cena wywołania ustanawia się cena szacunkowa 120 złr. w. a.

2. Chęć kupienia mających mają przed rozpoczęciem licytacji 20 złr. w. a. w gotówce jako wadium złożyć, które to wadium nabywey w cenę kupna wliczonem i w tym celu zatrzymanem, innym zaś licytantom zaraz po ukończeniu licytacji zwróconem zostanie.

3. Przy pierwszym i drugim terminie tylko powyżej lub przynajmniej za cenę szacunkową, w trzecim zaś i poniżej onej realności ta sprzedana będzie.

4. Nabywca jest obowiązany pierwszą połowę ceny kupna, wliczywszy wadium zatrzymane zaraz po ukończeniu licytacji na ręce sędziego oną kierującego, drugą zaś połowę w przeciągu 30 dni, licząc od dnia doręczenia jemu uchwały sądowej licytację zatwierdzającej bezpośrednio na rzecz Jędrzeja i Katarzyny Tessaków, niemniej Maryanny 1go małżeństwa Metech 2go Dziedzicowej do depozytu c. k. sądu obwodowego w Samborze wnieść.

5. Po zapłaceniu drugiej połowy ceny kupna wydany będzie nabywey dekret własności kupionej realności nawet bez jego osobnej prośby, zawsze jednakże na jego kosztą równie oddaną będzie mu na jego kosztą fizyczne posiadanie realności.

6. Nabywca zapłacić ma należytość od przeniesienia do wys. skarbu sam z własnego, równie jak od dnia oddania jemu realności w fizyczne posiadanie podatki i inne daniny przypadające.

7. Jeżeliby nabywca nie dotrzymał jakiegokolwiek z powyższych zobowiązań, natenczas będzie wolno tak egzekucję wiodącym, jako też dłużnicze żądać relucytację rzecznej realności, która się wtenczas na jednym terminie na kosztą i niebezpieczeństwo nabywey odbędzie, i na takowym rzeczona realność na każdy sposób nawet poniżej ceny szacunkowej, lub dotychczasowej ceny kupna sprzedaną być ma, a nabywca niedopełniający warunków, skoro ilość, o którą przy relucytacji uzyskana cena kupna niższa będzie od ofiarowanej przez niego ceny, jako też skoro kosztą urosło nie będą pokryte przez zaarrestowane w tym celu wadium, niemniej dopłaconą połowę ceny kupna — ubytek ze swego własnego majątku pokryć będzie obowiązany, nie mając ze swej strony najmniejszego prawa do możliwej nadwyżki na rzecz Jędrzeja i Katarzyny Tessaków, niemniej Maryanny Dziedzicowej wówczas przypadającej.

8. Chęć kupna mającym wolno akt egzekucyjnego opisanie i oszacowanie, jako też niniejsze warunki w registraturze c. k. sądu obwodowego, lub w dzień licytacji u sędziego oną kierującego prześledzić lub odpisy podnieść.

Z rady c. k. sądu obwodowego.
Sambor, dnia 12. stycznia 1869.

(338) **Obwieszczenie.**

Nr. 6460. Ces. król. sąd powiatowy w Stryju podaje do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie wywalczonej przez Józefa Hladik przeciw masie spadkowej po s. p. Onufrym i Magdalenie Marmurowicz, mianowicie ich spadkobiercom Szczepanowi, Michałowi i Paulinie Marmurowicz sumy 300 złr. m. k. czyli 315 złr. w. a. z procentem po 4 od sta, od dnia 8. września 1858 r. bieżącym, kosztów egzekucyjnych 6 złr. 81 kr., 7 złr. 32 kr. i 23 złr. 66 kr. w. a. publiczna przymusowa sprzedaż połowy realności pod Nr. 7 i 8. na przedmiesciu Łany w Stryju położonych, na imie dłużniczki s. p. Magdaleny Marmurowicz zaintabulowanych, a teraz jej spadkobierców Michała i Pauliny Marmurowicz własnych, — w trzech terminach, t. j. dnia 4. marca 1869, 8. kwietnia 1869 i 13. maja 1869, każdego razu o godzinie 10tej zrana przedsięwziętą będzie.

Za cenę wywołania przyjmuje się kwotę szacunkową tych połów realności w wysokości 637 złr. 46 kr. w. a., a chęć kupna mający winni złożyć 10% z ceny wywołania, t. j. kwotę 63 złr. 75 kr.

w. a. jako wadium do rąk komisji licytacyjnej w gotówce, albo w książeczkach galic. kasy oszczędności we Lwowie, lub kasy oszczędności w Stryju, także w listach zastawnych galic. instytutu kredytowego, albo austriackiego banku narodowego, lub wreszcie w galic. obligacjach indemnizacyjnych, lecz te trzy ostatnie kategorie wedle ostatniego w Gazecie Lwowskiej ogłoszonego kursu, nigdy jednak ponad ich nominalną wartość, które nabywey w cenę kupna wrachowane, innym licytantom zaś po licytacji zwróconem będzie.

Reszta warunków licytacji w tutejszej registraturze przejrzyć lub w odpisie podnieść można.

O czym się prowadzącego egzekucję Józefa Hladik, exekutora Szczepana Marmurowicza imieniem własnym i jako opiekuna małoletnich Michała i Pauliny Marmurowicz, spadkobierców po s. p. Onufrym i Magdalenie Marmurowicz, dalej wierzycieli hipotecznych, mianowicie Mojżesza Zacharyasza Schiff, z życia i miejsca pobytu niewiadomego Dmytra i Julię Dymka, Annę Laurówicz, Semet Esze Setig, Antoniego i Praxedo Węgrzynów, Chama Kessler, narazem tych wszystkich, którzyby po wystawieniu wyciągu tabularnego do tabuli weszli, lub którymby uchwała licytacyjna i dalsze uchwały dla jakiegokolwiek bądź przyczyny nie mogły być doręczone, przez ustanowionego kuratora w osobie p. adwokata krajowego Dra. Baczyńskiego uwiadamia.

C. k. sąd powiatowy.

Stryj, dnia 10. stycznia 1869.

(344) **G d i c t.**

Nr. 3489. Vom f. f. Bezirksgerichte Grodek wird kundgemacht, daß zur Herbeibringung der durch Jacob Eisner erstiegten Wechelschuld pr. 45 fl. österr. Währ. i. R. & die executiv Veräußerung der dem Johann Kammer gehörigen in Weisenberg sub CNr. 20 gelegenen feinen Tabularkörper habenden Grundstücke sammt Bohn- und Wirthschafts-Gebäuden zu Gunsten des Jacob Eisner in drei Terminen, und zw. am 20. April 1869, am 24. Mai 1869 und am 23. Juni 1869, jedesmal um 10 Uhr Vormittags hiegericht mit dem durchgeführt, werden wird, daß diese Realität beim dritten Auktionsstermine auch unter dem Schätzungswerte von 588 fl. öst. W., welcher zum Ausrufspreise dient, hintangegeben werden wird. Das Angeld beträgt 58 fl. 50 kr. öst. Währ. Der Schätzungsact und die Auktionsbedingungen können hiegericht eingesehen werden.

Grodek, am 31. December 1868.

(342) **Concurs.**

Nr. 1950. Zur Wiederbesetzung der erledigten Postmeisterstelle in Rawa ruska wird hiemit der Concurs eröffnet.

Die Bezüge bestehen in der Bestallung jährlicher Dreihundert fünfzehn Gulden, in dem Amtspauschale jährl. Fünzigzwei Gulden 50 fr. und in den gesetzlichen Mitteln.

Dagegen hat der Postmeister 8 Pferde, eine halbe und eine ganzgedeckte Kalesche, zwei Briefpostwagen und 2 Staufettentaschen zu halten, vor dem Dienstantritt die Caution pr. 315 fl. zu erlegen und den Dienst zu leisten.

Bewerber haben sich in ihren binnen drei Wochen anher zu richtenden Gesuchen über ihr Alter, Vermögen, Wohlverhalten und ihre bisherige Befähigung auszuweisen.

Von der f. f. galiz. Post-Direction.

Lemberg, am 9. Februar 1869.

Konkurs.

L. 1950. Rozpisuje się konkurs w celu obsadzenia opróżnionej posady pocztmistrza w Rawie ruskiej.

Pobory składają się z dotacji rocznych trzysta piętnaście zł., z pauszalia kancelaryjn. roczn. pięćdziesiątwa zł., 50 kr. i przepisanych należytości jezdnych.

Za to ma pocztmistrz utrzymywać 8 koni, jeden półkryty a jeden całkiem kryty powóz, dwa wozy ordynarne i dwie torby sztafetowe, złożyć przed wstąpieniem do służby kaucję 315 zł. i przysięgę.

Ubiegający się mają w swych w przeciągu trzech tygodni wnieść się mających prośbach udowodnić swój wiek, majątek, zachowanie się i dotychczasowe zatrudnienie.

Z c. k. galic. Dyrekcji pocztowej.

Lwów, dnia 9. lutego 1869.

(345) **Ogłoszenie licytacji.**

Nr. 37. Urząd gminny miasta w Kamionce strumikowej ogłasza niniejszem, że browar miejski wraz z piwną propinacją wydzierzawiony zostanie na czas od 1. marca 1869 do końca grudnia 1871 w drodze publicznej licytacji odbyć się mającej w kancelarii urzędu gminnego dnia 22go, 23go i 24go b. m., każdą razą o 10tej godzinie zrana.

Cena wywołania wynosi 1000 złr. w. a., a wadium licytacyjne 100 złr. w. a.

Blizsze warunki licytacyjne mogą być w każdym czasie w kancelarii urzędu dminnego przejrane.

Od urzędu gminy miasta.

W Kamionce strumikowej, dnia 9. lutego 1869.

(346)

Kundmachung.

(2)

Nro. 581. Aus Anlaß der Vorarbeiten zu der am 30. April 1869 vorzunehmenden Verlosung der Schuldverschreibungen der Grundentlastungsfonde für die Verwaltungsgebiete Lemberg und Krakau, dann für das Großherzogthum Krakau wird bei der k. k. Grundentlastungsfondscasse in Lemberg vom 1. März 1869 jede Umschreibung der Schuldverschreibungen insofern die neu auszustellenden Schuldverschreibungen andere Nummern erhalten müssen, sistirt.

Was mit dem Bemerkten zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird, daß alle Schuldverschreibungen, deren Umschreibung aus Anlaß dessen, daß sie zu spät überreicht wurden, im Monate Februar 1869 nicht bewirkt werden konnte, erst nach Kundmachung des Resultats der Verlosung werden umgeschrieben werden. Von der k. k. Statthalterei als Grundentlastungsfonds-Direction.

Lemberg, am 10. Februar 1869.

Obwieszczenie.

Nro. 581. Z powodu prac przygotowawczych do przypadającego na 30. kwietnia 1869 r. losowania obligacji indemnizacyjnych Galicji zachodniej i wschodniej jakoteż Wielkiego księstwa krakowskiego ustaje począwszy od 1. marca 1869 wszelkie przypisywanie takich obligacji, któreby po przepisaniu odmienne dostać musiały numeru.

Co się do powszechnej wiadomości z tym dodatkiem podaje iż obligacje któreby w miesiącu lutym 1869 z tego powodu niemogły być przepisane, ponieważ za późno wniesione zostały, że te obligacje dopiero po ogłoszeniu rezultatu losowania przepisane zostaną.

Z c. k. Namiestnictwa jako Dyrekcji funduszu indemnizacyjnego.

Lwów, dnia 10. lutego 1869 r.

(350)

Kundmachung.

(2)

Nro. 1567. Am 1. März l. J. treten in den Orten Waschkoutz und Russisch-Banilla Postämter für den Brief- und Fahrpostverkehr ins Leben, und wird das Postamt Waschkoutz mittelst täglich zweimaliger Botenfahrten mit dem Bahnhofe Zaluze (Sniatyn), das Russisch-Banilla aber mittelst täglich einmaliger Botenfahrten mit dem Postamte Waschkoutz in Verbindung stehen. Vom gleichen Zeitpunkte werden die Botenfahrten Stanestie-Sniatyn auf die Route Stanestie Waschkoutz verlegt.

I. Botenfahrt Waschkoutz-Zaluze.

Von Waschkoutz tägl. Am Bahnhofe Zaluze um 6 U. 15 M. Früh und um 6 U. 55 M. Früh und 6 U. 15 M. Abends. Abends.
Vom Bahnhofe Zaluze In Waschkoutz um 8 U. tägl. um 7 U. 35 M. 15 M. Früh und 8 U. Früh und 7 Uhr 45 M. 25 M. Abends. Abends.

II. Botenfahrt Stanestie-Waschkoutz.

Von Stanestie tägl. um In Waschkoutz tägl. um 4 U. 15 M. Nachmittags. 5 U. 30 M. Abends.
Von Waschkoutz tägl. In Stanestie um 10 U. um 8 U. 45 M. Früh. Früh.

III. Botenfahrt Banilla-Waschkoutz.

Von Banilla tägl. um In Waschkoutz um 5 U. 4 Uhr Nachmittags. 30 M. Abends.
Von Waschkoutz tägl. In Banilla um 10 U. um 8 Uhr 50 M. Früh. 20 M. Früh.

Die Distanz beträgt:

Von Waschkoutz nach Zaluze $\frac{3}{4}$ Posten, von Waschkoutz nach Stanestie $\frac{1}{2}$ Posten, von Waschkoutz nach Russisch-Banilla 1 Post.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.
Lemberg, am 6. Februar 1869.

Obwieszczenie.

Nro. 1567. Z dniem 1. marca wejdą w życie urzęda pocztowe w Waszkoutz i Ruskiej Banilli dla obrotu poczty listowej i wartościowej.

Urząd pocztowy w Waszkoutz otrzyma połączenie za pomocą dziennie dwurazowych jazd posłańców z dworcem kolei w Zalużu (Sniatyn); urząd zaś w Banilli zapomocą dziennie jednorazowych jazd z urzędem pocztowym w Waszkoutz.

Równocześnie przenosi się jazda posłańcza Stanestie-Sniatyn na rutę Stanestie-Waszkoutz.

I. Jazda posłańcza Waszkoutz-Zaluże.

Z Waszkoutz codzień W dworcu kolei Zaluże o 6 g. 15 m. z rana i o 6 g. 55 m. z rana i o 6 g. 15 m. wieczór. i wieczór.

Z dworca w Zalużu codzień W Waszkoutz o 8 g. 15 m. z rana i o 8 g. 15 m. z rana i o 8 g. 15 m. wieczór. 25 m. wieczór.

II. Jazda posłańcza Stanestie-Waszkoutz.

Ze Stanestie codzień W Waszkoutz codzień o 4 g. 15 m. po południu. o 5 g. 30 m. wieczór.

Z Waszkoutz codzień W Stanestie o 10 g. o 8 g. 45 m. z rana. z rana.

III. Jazda posłańcza Banilla-Waszkoutz.

Z Banilli codzień o 4 g. W Waszkoutz o 5 g. po południu. 30 m. wieczór.

Z Waszkoutz codzień W Banilli o 10 g. 20 m. o 8 g. 50 m. z rana. z rana.

Odległość wynosi:

Z Waszkoutz do Zaluża $\frac{3}{4}$ stacyi poczt., z Waszkoutz do Stanestie $\frac{1}{2}$ stacyi poczt., z Waszkoutz do Ruskiej Banilli 1 stacyę pocztową.

Z c. k. galic. Dyrekcji poczt.

Lwów, dnia 6. lutego 1869.

(362)

E d y k t.

(2)

Nr. 55307. Ces. król. sąd krajowy we Lwowie czyni niniejszem wiadomo, że dnia 19. marca, 19go kwietnia i 19. maja 1869 r., każdą razą o godzinie 10tej rano przymusowa sprzedaż realności pod L. 343 m. położonej, do pp. Mojżesza Menkesa, Eliasza Menkesa i Beile Fischler należące, w celu zaspokojenia wierzytelności galic. kasy oszczędności we Lwowie w kwocie 456 złr. 70 kr. w. a. z p. n. się odbędzie:

1) Powyższa realność w dwóch pierwszych terminach pomienionych tylko za cenę wywołania 11.142 złr. 30 kr. w. a. lub wyżej takowej sprzedana będzie, na trzecim zaś terminie takowa i niżej powyższej ceny, jednakże tylko za kwotę odpowiednią wszystkim wierzytelnościom zahypotekowanym sprzedana zostanie.

Jako wadyum ma być złożona kwota 1000 złr. w. a. do rąk komisji licytacyjnej w gotówce, lub w książeczkach galic. kasy oszczędności, lub też w innych papierach publicznych podług ostatniego tychże kursu z Gazety Lwowskiej widocznego, jako zakład wadyum do rąk komisji licytacyjnej, która najwięcej ofiarującemu, jeśli w gotówce lub w książeczkach galic. kasy oszczędności złożoną została, w cenę kupna się wliczy, reszcie zaś spółlicytantów po ukończonej licytacji zwróconą będzie.

2) Gdyby realność ta w pierwszych trzech terminach w dopiero co nadmieniony sposób nie została sprzedana, wyznacza się do ustanowienia ułatwiających warunków termin na dzień 19. maja 1869 godzinę 4tą po południu, na którym wierzyciele pod tym rygorem stawiać się mają, iż niestawiający za przystępujących do większości głosów obecnych będą uważani.

3) Co do ciężarów i długów odszła się chęć kupna mającego do tutejszej tabuli miejskiej, a co

zaległych podatków do tutejszego c. k. urzędu podatkowego i c. k. administracji podatków, ekstrakt tabularny zaś, akt ocenienia i dalsze warunki licytacji w registraturze sądowej przejrzeć się dozwala.

O czem się strony w tej sprzedaży udział mające z tym dodatkiem zawiadamia, że wszystkim wierzycielom, którzyby po dniu 15go października 1868 na tej realności pod L. 343 m. prawo hipoteki uzyskali, lub którymy niniejsza uchwała i wszelkie późniejsze uchwały tej sprzedaży się dotyczące doręczone być nie mogły, p. adwokat tutejszy Dr. Męciński za kuratora, a p. adwokat Dr. Mały za jego zastępcę ustanowiony został.

Lwów, dnia 21. listopada 1868.

(358)

E d i c t.

(2)

Nro. 160. Auf Grundlage der h. g. rechtskräftigen Bescheide vom 29. Mai 1868 J. 945 und 22ten December 1866 J. 2718, dann 26. September 1868 J. 2976 wird über Ansuchen der Lemberger k. k. Finanz-Procuratur Namens des Buczacer Baptianer Convents zur Hereinbringung der Summe von 105 fl. sammt rückständigen vom 1. Jänner 1864 bis zum Zahlungstage zu berechnenden 5% Interessen, dann der Gerichtskosten pr. 9 fl. 62 kr., und der früheren Executionskosten pr. 5 fl. 36 kr. und 5 fl., ferner der gegenwärtigen Executionskosten mit anerkannten Pauschalbeträge von 10 fl., endlich der Schätzungsgebühren des Notars Chrzanowski pr. 10 fl. 50 kr. dft. B. die executive Versteigerung der auf 1392 fl. dft. B. abgeschätzten Realität des Maier und Maier Fund und Mathias Weisser sub Gtr. 430/227 bewilligt, und hierzu zwei Termine, u. z. der erste auf den 1. April 1869 und der zweite auf den 5. Mai 1869, jedesmal um 9 Uhr Früh im Gerichtshause zu Buczacz mit dem Besatze bestimmt, daß wofür die feilzubietende Realität in diesen ersten zwei Terminen um den als Ausrufspreis bestimmten Schätzungswert von 1392 fl. dft. B. nicht an Mann gebracht werden könnte, der Termin zur Feststellung der erleichternden Bedingungen auf den 7. Juni 1869 um 9 Uhr Vormittags bestimmt, und die besagte Realität bei dem nächsten festzusetzenden Licitationstermine auch unter der Schätzung um jeden Preis feilgeboten werden wird. Die Licitationsbedingungen, der Schätzungsact und Grundbuchstand können jederzeit hiergerichts eingesehen werden.

K. k. Bezirksgericht.

Buczacz, am 5. Februar 1869.

(356)

E d y k t.

(2)

Nr. 21746. Ces. król. sąd krajowy w Krakowie zawiadamia, iż na prośbę Wiktorji z Mirków Szczyrbulewicz z dnia 2. listopada 1868 do L. 18911 postępowanie o uznanie jej męża Antoniego Szczyrbulewicza za zmarłego, celem zawarcia powtórnego związku małżeńskiego dozwolono, w skutek tego Antoniemu Szczyrbule, rodem ze wsi Tenczyn, powiatu Myślenickiego, z życia i miejsca pobytu niewiadomemu, którem w roku 1855 w mieście Podgórzu na cholerę zachorować i w tamtejszym szpitalu umrzeć miał, ustanawia się kuratorem p. adwokata Dra. Geisslera, zaś obrońcą związku małżeńskiego p. adwokata Dra. Machalskiego.

Wzywa się przeto Antoniego Szczyrbule i wszystkich, którzyby o życiu lub okolicznościach śmierci wiadomość mieli, by o tem tutejszemu c. k. sądowi krajowemu, lub ustanowionemu kuratorowi w przeciągu roku od zamieszczenia tego edyktu w gazecie donieśli, w razie przeciwnym sąd do uznania Antoniego Szczyrbule za zmarłego przystąpi.

Kraków, dnia 12. stycznia 1869.

Doniesienia prywatne.**Kundmachung.**

Vom 15ten Februar carr. angefangen werden bei dem gefertigte Bankfiliale **verloste Grundentlastungs-Obligationen**, sowie deren **Coupons mit 5perc.** und in Lemberg ausgestellte **Partial-Hypothekar-Anweisungen** (Gmundner) mit $4\frac{1}{2}$ **Percent** in Escompte genommen, insoferne deren kürzester Einlösungs-Termin 5 Tage, der längste 3 Monate beträgt.

Lemberg, am 15. Februar 1869.

Filiale der priv. öst. Nationalbank.

(370)

Nr. 3.

Malzpräparate. — Dem königl. preuß. Commissionsrathe und Hoflieferanten Johann Hoff in Berlin (Wien, Kärnthner-Ring Nr. 11) wurde die Ehre zu Theil, von Sr. Excellenz dem Herrn Finanz-Minister nachstehende seltene Anerkennung wegen seiner vorzüglichsten Malzpräparate zu enthalten: Ihre Primasorte Malz-Kräuterseife ist ein Product so vorzüglicher Dualität, wie ich bisher noch nicht gehabt habe; auch meine Tochter ist ganz entzückt davon. So lassen denn alle Ihre Malzpräparate nichts zu wünschen übrig. Ich bitte um erneuerte Zusendung. — Ein solches Lob von solcher maßgebender Stelle erhebt unsere deutschen Landesprodukte umsomehr, als es bekannt ist, daß die Johann Hoff'schen Fabricate (Malzextract, Malz-Gesundheits-Chocolade, Brust-Malzbonbons etc.) in Masse nach allen Welttheilen hin exportirt werden, und bereits Eigenthum des Publicums aller Länder geworden ist.

Das Depot in Lemberg: P. Mikolasch. — Sigma Rucker. — Adolf Berliner. — Markiewicz & Wojczyński. — J. F. Klein's Witwe. — Jacob Piper.

(182—4)